

1683. *Jiné čtení*

Vyšla hvězda krásná
jak dennice jasná,
svítila ona panence,
až šohajka našla.

Přišla, žalovala:
Máti povídala,
že sem děvčina chudobná,
voják domu nemá.

Třeba domu nemám
ani chaloupečky,
a já přece nemiluju
špatné frajerečky.

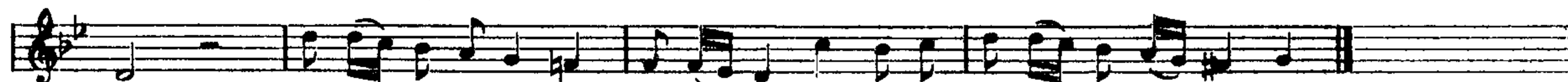
Místo domu mého
mám koňa vraného,
na bok si připnu šabličku,
sednu si na něho.

Místo krásných panen
pěkné sedlo na něm.
Pár pistolí, karabinu,
odjedu já na něm.

1684.

Ze Zdounek

Mo - ra - včí vo - já - ci, to só ho - dní pá - ni, jak voj - nu za - ča - li, na Bo - ha vo - la -

li, ach, pomoz nám, Bo - že, v na - šem bo - jo - vá - ní, v na - šem bo - jo - vá - ní.

Moravčí vojáci, to só hodní páni,
jak vojnu začali, na Boha volali,¹⁾
ach, pomoz nám, Bože, [: v našem bojování. :]

¹⁾ od východu slunce vojnu započali,

1685.

Z Osvětiman

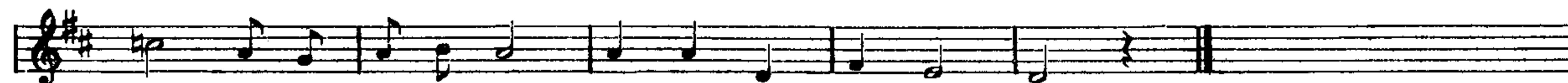
Na tej vojně, na tej vojně, tam je hoj - ně; da - jú ko - níčka pod šo - ha - jíčka, to je dobře, to je do - bře.

[: Na tej vojně, :] tam je hojně,
dajú konička pro šohajčka, [: to je dobře. :]

1686.

Pře - le - cě - la hu - ska z Mo - ra - vy do Sle - zka, vše - cku

vo - dzi - čku zka - li - la, vo - dzi - čku zka - li - la.

Přelecěla huska
z Moravy do Slezka,
všecku vodzičku zkalila,
vodzičku zkalila.

Dy si ju zkalila,
to si ju vypije,
ač se můj brany koniček,
ač se mi nětruje.¹⁾

¹⁾ už meho konička,
už mi ho otruje.